

Ninsoare de poveste

Bragagiu

Parcă liniștea întreagă
Fulgii vor cu îndârjire
Din vecie să o tragă
Într-o lume-n adormire.

Cu răbdare îi destramă
Țesătura ei de rază
Și cu scamă după scamă
Pe pământ lin o așează.

Tihna c-orice fulg tot crește
Ziua chiar de o cuprinde
Și-o mușeală mai de pește
Dalbă, fină se întinde.

Mi se pare că secunde
Prefăcute-n albe stele
Sunt căzute orișunde
Ca un puf din zboruri grele.

Și mă face de a crede
Când mă uit lung prin ninsoare
Timpul măreția-și pierde
În clipeli fulguitoare.

Și nu știu acum ce este
Vremea care-i în scădere:
Că-i pornire de poveste
Înțesută cu tăcere,

Începutul veșniciei
Peste secole cărunte
Cu triumful Poeziei
Care pierde legi mărunte?
Victor Bragagiu
victorbragagiu.blogspot.com